

Οι τρεις απελευθερώσεις της Βορείου Ηπείρου και το χρέος μας

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Βόρειος Ήπειρος ονομάζεται τό βόρειο τμήμα τῆς Ἡπείρου πού τελεῖ ἀκόμη καί σήμερα ὑπό ἀλβανική κατοχή, παρόλο πού τήν πρώτη πεντηκονταετία τοῦ 20οῦ αἰῶνα ἀπελευθερώθηκε τρεῖς φορές.

Γιά πρώτη φορά ἀπελευθερώθηκε μέ τούς Βαλκανικούς πολέμους. Τό 1912-13 οἱ ἐλληνικές στρατιωτικές δυνάμεις ἐλευθέρωσαν πόλεις καί χωριά ὅλης τῆς, ἐνιαίας τότε, Ἡπείρου.

Ἡ ἐλευθερία ὅμως δέν κράτησε γιά πολύ. Κι αὐτό γιατί οἱ Μεγ. Δυνάμεις μέ τό Πρωτόκολλο τῆς Φλωρεντίας (17 Δεκεμβρίου 1913) προσήρτησαν στό κράτος τῆς Ἀλβανίας, πού οἱ ἴδιες εἶχαν ιδρύσει στίς 29 Ἰουλίου 1913, τό βόρειο κομμάτι τῆς

Ήπειρου.

Οι γνήσιοι πατριώτες, όμως, μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση, δέν έμειναν άπραγοι. Δημιούργησαν κυβέρνηση καί κήρυξαν στις 17 Φεβρουαρίου 1914, στό Άργυροκάστρο, την Αυτόνομία της Βορ. Ήπειρου. Ο τρίμηνος άγώνας πού διεξήχθη υπό αντίξοες συνθήκες, στέφθηκε τελικά από έπιτυχία. Έτσι στις 17 Μαΐου 1914 υπογράφεται καί από την Άλβανία τό Πρωτόκολλο της Κερκύρας πού κατοχύρωνε αυτήν την Αυτόνομία.

Η ένταση βέβαια στην Άλβανία συνεχίστηκε καί μετά την υπογραφή του Πρωτοκόλλου, μέ αποτέλεσμα την παραίτηση του βασιλιά της καί την φυγή του άπ' την χώρα τόν Σεπτέμβριο του 1914. Έξαιτίας, λοιπόν, του χάους πού επικρατούσε, καί για νά προστατευθεΐ ή έλληνική κοινότητα, ό έλληνικός στρατός, μέ την έγκριση των Μεγάλων Δυνάμεων, στις 14 Οκτωβρίου 1914 έρχεται ξανά στην Β.Ήπειρο ως έλευθερωτής, κι έτσι ή κυβέρνηση της Αυτόνομίας παραιτείται, άφου ή αποστολή της είχε πιά τελειώσει. Μ' αυτόν τόν τρόπο, λοιπόν, ολοκληρώνεται ή δεύτερη άπελευθέρωση της Βορείου Ήπειρου.

Καί πάλι όμως ή χαρά δέν κράτησε για πολύ, άφου ό Έθνικός Διχασμός έδωσε την άφορμή στην Ίταλία καί στην Γαλλία νά καταλάβουν, τό Φθινόπωρο του 1916, την Βόρ.Ήπειρο (ή πρώτη τόν νομό Άργυροκάστρου καί ή δεύτερη τόν νομό Κορυτσάς) μέ την σύμφωνη γνώμη της Άντάντ. Έτσι ό έλληνικός στρατός έγκαταλείπει ξανά την Β.Ήπειρο στις 10 Οκτωβρίου του 1916.

Μάλιστα λίγα χρόνια άργότερα, στις 9 Νοεμβρίου 1921, ή Άγγλία, ή Γαλλία, ή Ίταλία καί ή Ίαπωνία αποφασίζουν την όριστική παραχώρηση της Βορείου Ήπειρου στην Άλβανία, ή όποία στό διάστημα του Μεσοπολέμου ξεκίνησε μία προσπάθεια άφελληνισμού της περιοχής, κάτι πού συνεχίζει μέχρι σήμερα.

Τέλος ή τρίτη άπελευθέρωση έγινε τό 1940-41 όταν τά έλληνικά στρατεύματα άφου απέκρουσαν την Ίταλική επίθεση, άντεπιτέθηκαν καί έλευθέρωσαν μεγάλο μέρος της Βορείου Ήπειρου. Όμως ή γερμανική επίθεση κατά της Έλλάδος άλλαξε τά δεδομένα μέ συνέπεια την τρίτη καί τελευταία αποχώρηση του νικητή έλληνικού στρατού άπ' τά άγια χώματα της Βορ. Ήπειρου.

Άπ' όλα αυτά τά ιστορικά γεγονότα, τό σημαντικότερο συμπέρασμα πού μπορεί κανείς νά βγάλει είναι ό διαχρονικός πόθος των Έλλήνων για την άπελευθέρωση της Β. Ήπειρου καί την ένωσή της μέ την Μητέρα Έλλάδα.

Αυτόν τόν πόθο διατρανώσαμε κι έφέτος, όπως κάθε χρόνο, στό Δελβινάκι άφου χρέος όλων των Έλλήνων είναι ν' άγωνίζονται γι' αυτόν τόν σκοπό. Κι αν ή μάχη φαίνεται δύσκολη, κι αν οι Μεγάλες Δυνάμεις της έποχής μας υποστηρίζουν την

Άλβανία, κι αν οι πολιτικοί μας ταγοί αδιαφοροῦν γι' αυτό τό φλέγον ἔθνικό θέμα, ἄς μὴν ἀπελπιζόμαστε. Δέν εἴμαστε μόνοι.

Ὅσοι πάλεψαν ὅλα αὐτά τά χρόνια (ἑκατό καί πλέον) γιά τήν δικαίωση τῆς Βορείου Ἡπείρου κι ἔχουν φύγει ἄπ' αὐτόν τόν κόσμο, πρεσβεύουν στόν Θεό πού σύντομα θά δώσει τήν λύση ἀρκεῖ ἐμεῖς νά συνεχίσουμε τόν ἀγώνα μέχρι τήν τελική νίκη.

Ζάβαλης Γεώργιος

Τρεῖς φορές ἐλευθερώθηκε ἡ, ἀκόμα σκλάβα, Βόρειος Ἡπειρος. Τό 1912-13, τό 1914 καί τό 1940-41 οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες πότισαν τά περήφανα βουνά της καί τίς βαθιές χαράδρες της μέ ποταμούς αἱμάτων ἀφήνοντας ἐκεῖ ὡς παρακαταθήκη τά ἱερά ὅστ᾽ αὐτούς γιά νά μᾶς θυμίζουν τήν ἀνυπέρβλητη θυσία τους καί τό ἀνεξόφλητο χρέος μας!

sfeva.gr

Πηγή: Himara.gr | Ειδήσεις απ' την Βόρειο Ἡπειρο